

Ne Güzeldi O Günler

– Ülkü AHISKA · 13 Ocak 2015

Tahta köprü başında, buluşurdu aşıklar
Fısıldardı sevdayı, turnayla esen yeller.
Şimşek gibi çakardı, gözlerdeki ışıklar.
Gönül sazı çaldıkça, titrerdi hazin teller.

Hüzünleri dökerdi, akıttığı yaşında.
Kavuşunca ağlardı sevdiğinin döşünde.
Acı soğan yese de, bal tadardı aşında.
Konuşurdu bakışlar, lal olurdu o diller.

Kuytusunda ormanın ,hiç kimseler olmazdı.
Yeşil renkli çamların, yaz kış rengi solmazdı.
Henüz bahar gelmeden, çay yatağı dolmazdı.
Havası çok güzeldi, bazen gelse de seller.

Süzülerek güneşin, dağ ardından batışı,
Ömre değer bir andı, dizlerinde yatışı,
Sessizliği bozardı , serçelerin ötüşü.
Sevenleri kıskanır, gıybet ederdi eller.

Bülbül güle zar eder ,fırak ile ağlardı.
Vefalı beyaz çomar emniyeti sağlardı
Berrak akan dereler,şırıl şırıl çağlardı.
Veda vakti gelince,aşkla sarardı kollar.

Anılar çekti beni, dün uğradım oraya.
Ağaçları kesmişler ,çevirmişler seraya.
Dalıp gittim maziye,çöküverdim şuraya.
Hayaliyle yaşadım, ne güzeldi o yıllar.

Ülkü Ahıska. 13. ocak.2015